

gerne. Men den kan ogsaa gaa ud paa det modsatte, nemlig at der foreligger et Misbrug af økonomiske Magtmidler. Og det er dette, Offentligheden skal sikres imod. Den skal sikres imod uforsvarlig Konkurrence, mod Indskrænkning af den frie Erhvervsudøvelse, sikres mod en Udbytning, som betyder en Udnyttelse af en Monopolstilling. Kommer Raadet til det Resultat, at et saadant Misbrug foreligger, kan Raadet gøre Indstilling til Indenrigsministeren om, at der søges gennemført saadanne Foranstaltninger til Sikring af Forbrugernes Interesser, som Raadet efter sket Undersøgelse finder ønskelige. Men Raadet kan ingen Afgørelse træffe. Afgørelsen vil ligge hos Lovgivningsmagten efter de til enhver Tid gældende Regler om, hvorledes Lovgivningen udøves.

Lovforslaget hviler altsaa paa den Opfattelse, at koncentrerede Bedrifter er en Følge af den økonomiske Udvikling, at en saadan økonomisk Koncentration kan være af stor Betydning, men ogsaa rummer visse Farer, og at disse Farer kan imødegaas ved, at Virksomheden virker under fuld Kontrol overfor Offentligheden, saaledes at denne har Indseende med dens Regnskaber, ved, hvorledes den virker, og derefter, hvis Misbrug finder Sted, kan træffe Foranstaltninger derimod.

Jeg maa mene, at Lovforslaget efter hele sin Karakter er baade forsigtigt og hensynsfuldt, og at det er ganske uberettiget, naar det betegnes som det modsatte. Det har da ogsaa fundet saa stor Tilslutning i det høje Folketing, at jeg tør haabe paa, at ogsaa dette Ting vil erkende, at Lovforslaget indeholder en forstandig Løsning af den Opgave, som er paalagt Ministeriet og den overordentlige Kommission, og at det derfor fortjener at ophøjes til Lov.

P. Nørgaard: Efter Krigens Afslutning maatte Bestræbelserne for Lovgivningsmagten gaa ud paa at lette Overgangen for Erhvervene til normale Tilstande, at søge i saa stort Omfang, som Forholdene tillod, at komme bort fra de ekstraordinære Foranstaltninger, som Krigstilstanden havde foranlediget. Som Resultat af de herhenhørende Overvejelser fremkom Afviklingsloven af 11. April f. A. I denne Lovs § 11 indeholdes, som allerede den højtærede Minister har udtalt, og som det er alle dette Tings Medlemmer bekendt, en Forpligtelse for Ministeren til Frem-

læggelse af det Lovforslag, som er til Behandling her i Dag.

Dette Lovforslag er i Henhold til nævnte Lovs § 11 kun bestemt til at være af midlertidig Karakter, og den højtærede Minister har foreslaaet at lade Loven gælde til 1. April 1925. Da det er et nyt og hidtil ukendt Omraade, der her forsøges inddraget under Lovgivningen, anser ogsaa jeg fem Aar for at være en passende Tid for Lovens Varighed. Ja, jeg kunde oven i Købet tænke mig, at fem Aar var for lang en Tid, og at man maaske burde reducere disse fem Aar til en noget kortere Tid.

Formaalet er, som ligeledes udtrykt i den nævnte Paragraf, at sikre Forbrugernes Interesser mod enkelte Virksomheder eller Sammenslutninger af Virksomheder, som indenfor Produktion og Omsætning har en saadan Indflydelse paa Varepriserne, at det af Samfundshensyn i Forbrugernes Interesse er ønskeligt, at der findes et Tilsyn med deres Udøvelse af denne økonomiske Magtstilling. Mit Partis Stilling i økonomiske Spørgsmaal har altid været den at give vort Erhvervsliv den størst mulige Frihed og lade den frie Konkurrence virke bestemmende og regulerende, men dog saaledes, at de Misbrug, som kan finde Sted f. Eks. gennem Monopoler, Trustdannelser eller lignende, modvirkes og Befolkningens Udnyttelse gennem saadanne Udvækster indenfor Erhvervene hindres. Idet jeg paa Venstres Vegne i Princippet kan slutte mig til det foreliggende Lovforslag, maa jeg selvfølgelig paa den anden Side fremhæve, at det er fjernt fra det Parti, jeg er Ordfører for her i Dag, at villø lægge Erhvervene Hindringer i Vejen for den frie Udøvelse af deres Virksomhed, hvor Samfundshensyn ikke gør det nødvendigt at skride ind for at forhindre den store Befolknings Udbytning. Og det maa jo ikke glemmes, at Tiderne efter Krigens saa langt fra er blevet lettere for vor Handel og Industri, at Forholdet tværtimod er det, som det viser sig mere og mere for hver Dag, der gaar, at de allerfleste af vore Erhverv nu har mindst lige saa store Vanskeligheder at kæmpe med som i Krigens Tid. Jeg behøver ikke at komme nærmere ind herpaa; det Lovforslag om vor Import, som i disse Dage er til Behandling i det andet høje Ting, er et talende Vidnesbyrd herom. Det maa altsaa ved Affattelsen af Lovforslaget gælde om at paase, at det, der kan rammes af Lo-